

за доброволна (и финансово насърчавана) стерилизация на жените, родили повече от две ментално изостанали деца. Този Декрет, формално издържан според принципите на 'обща' (т.е. не насочена пряко към циганите) политика, повтаря (в доста смекчен вариант) сходни държавни норми и практики по това време от Швейцария и скандинавските страни, но на практика повечето жени, подложени се на стерилизация през 70-те години, са циганки.

Културно-историческото наследство

Разликите в държавната политика на отделните страни често пъти са обусловени или поне силно повлияни от по-стари културно-исторически модели. Всъщност разглежданите страни от Източна Европа възникват през XIX и XX в. на базата на три империи – Османската, Австро-Унгарската и Руската – които представляват три различни модела на държавна политика по отношение на циганите. Спецификата на тези три основни модела и тяхното влияние на по-късните исторически етапи може да бъде илюстрирана на примера с жилищната политика в различните страни на Източна Европа.

Старите, имперски културно-исторически специфики на трите империи са пряко отразени в различни модели на заселване на уседналите цигани (които в Османската и Австро-Унгарската империя значително преобладават над чергарите). В Османската империя (и съответно България, Албания, по-големите части от Югославия и Румъния) циганите живеят в чертите на селището, в обособени етнически квартали (най-често наричани *махала*), както и всички други етнически общности, които са обособени по същия принцип. В Австро-Унгария (съответно Унгария, Чехословакия, големи части от Румъния и по-малки от бивша Югославия и Полша) уседналите цигани живеят в обособени поселища, извън чертите на селището, понякога и на километри от него – т.нар. *ciganytelep* в Унгария; *osada, kolonia* в Словакия; *kolonia, țigania* в